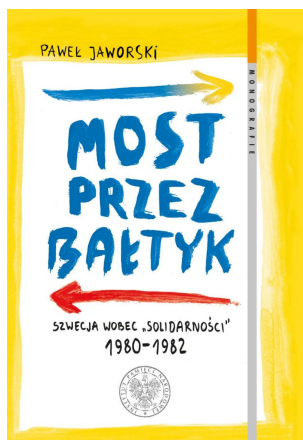

Instytut Pamięci Narodowej

Źródło: <http://www.ipn.gov.pl/pl/publikacje/zapowiedzi-wydawnicze-i/36739,Zapowiedzi-wydawnicze-IPN.html>
Wygenerowano: Środa, 20 września 2017, 07:29

Paweł Jaworski, *Most przez Bałtyk. Szwecja wobec „Solidarności” 1980-1982*, Warszawa, 2017, 309 s., Monografie, t. 126, ISBN: 978-83-8098-144-7

W 1980 i 1981 r. media w Szwecji żywo interesowały się strajkami w Polsce, powstaniem NSZZ „Solidarność”, warunkami życia oraz sytuacją polityczną w naszym kraju. Szwedzcy politycy opowiadali się za siłami demokratycznymi, a związki zawodowe współpracowały z „Solidarnością”, dostarczały jej m.in. sprzęt do drukowania. Stan wojenny został przez Szwecję potępiony, a jej społeczeństwo przystąpiło do akcji charytatywnej na rzecz Polski.

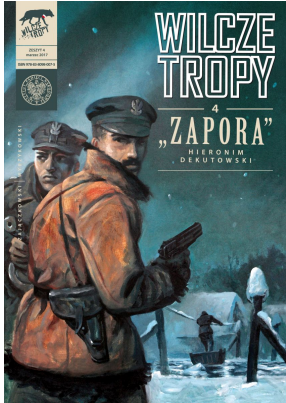
Latem 1980 r. strajki, które wybuchały w Polsce, stały się głównym tematem doniesień medialnych w Szwecji. Tematyka polska nie schodziła z pierwszych stron gazet, zdominowała również wiadomości telewizyjne i radiowe. Z entuzjazmem szwedzkie media przyjęły porozumienie gdańskie i powstanie NSZZ „Solidarność”. Później nadal śledziły rozwój wydarzeń w naszym kraju. Sporo miejsca poświęcano zmianom na szczytach PZPR, niepokojom społecznym wywołanym tragiczną sytuacją zaopatrzeniową, a nade wszystko – zagrożeniu interwencją sowiecką. Za kulminację zainteresowania należy uznać dni IX Nadzwyczajnego Zjazdu PZPR, a następnie dwie tury I Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność”.

Minister spraw zagranicznych Ola Ullsten otwarcie opowiadał się za siłami demokratycznymi w Polsce. Stosunkowo szybko szwedzka centrala związkowa LO nawiązała kontakt z Gdańskiem i zaczęła dostarczać sprzęt drukarski. Współpracę przerwał stan wojenny. Został on w Szwecji całkowicie potępiony. Jednak najbardziej spektakularną reakcją Szwedów na wydarzenia w Polsce okazała się akcja humanitarna. W ciągu półtora roku przeprowadzili oni największą od zakończenia drugiej wojny światowej zbiórkę pieniędzy, odzieży i żywności.

Rafał Stobiecki, *Klio za wielką wodą. Polscy historycy w Stanach Zjednoczonych po 1945 r.* Warszawa 2017, 384 s., ISBN: 978-83-8098-240-6

Stany Zjednoczone to kraj emigrantów, którzy przywożą za ocean swoje historie, tradycję, wizję przeszłości. Historycy polscy to szczególnie, ale przecież nie jedyny przykład takiego właśnie transferu tradycji historiograficznej na grunt amerykański. Nie był on bezbolesny. Bohaterowie tej książki, czerpiąc z amerykańskiego, a szerzej anglosaskiego dziedzictwa historiograficznego, w istotny sposób przyczyniali się do modernizacji polskiego sposobu myślenia o przeszłości, wprowadzali do niego osiągnięcia amerykańskiej szkoły historii społecznej, sprzyjali historiograficznemu dialogowi z sąsiadami. Jednocześnie jednak pobyt na emigracji wiązał się z marginalizacją ich dorobku w Polsce. Za ich wieloletnie ambasadorowanie polskiej historii poza krajem winni jesteśmy im dobrą pamięć i szacunek. W tym sensie książka ta ma także wymiar swoistego spłacenia długu wdzięczności, jaki współczesne pokolenie badaczy zaciągnęło u poprzedników.

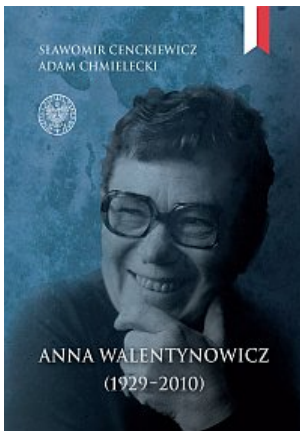

Wilcze tropy - 4 - „Zapora”, scenariusz Sławomir Zajączkowski, rysunki Krzysztof Wyrzykowski, wkładka historyczna i konsultacja historyczna Kazimierz Krajewski, Tomasz Łabuszewski, Warszawa 2017
Zima 1945 roku. Rozformowane kilka miesięcy wcześniej oddziały leśne lubelskiej AK zbierają się na nowo. To w nich ścigani przez komunistyczny aparat bezpieczeństwa partyzanci szukają ratunku przed bezwzględny terror i represjami. Jak nigdy nagle staje się teraz potrzeba posiadania odpowiedzialnych dowódców - takich jak „Zapora” - zdolnych utrzymać dyscyplinę w konspiracyjnym wojsku, potrafiących skutecznie przeciwstawić się oprawcom z UB i NKWD.

Czy „Zaporze” uda się wyjść cało z walk ze znacznie silniejszym przeciwnikiem? Dlaczego akcja z września 1946 pod Krężnicą Okrągłą to prawdziwe deja vu w walce z okupantem? Jakie będą losy podkomendnych H. Dekutowskiego - „Cedura” i „Gitarki”? Jaką tragiczną tajemnicę kryje historia „Morwy”?

Zapraszamy do lektury czwartego zeszytu z komiksowego cyklu „Wilcze tropy”, poświęconego Żołnierzom Wyklętym, przygotowanego przez Instytut Pamięci Narodowej Oddział w Warszawie.

Sławomir Cenckiewicz, Adam Chmielecki, *Anna Walentynowicz 1929-2010*, Warszawa 2017, 312 s., ISBN 978-83-8098-235-2

„Droga, Kochana Pani Aniu. Jesteśmy stale w złym i dobrym z Panią. Wierzmy, że Bóg ma Panią w opiece. Proszę zawsze pamiętać o ludziach, którzy myślą o Pani stale i wiernie”, pisał w dedykacji dla Anny Walentynowicz Zbigniew Herbert.

Album, który Państwo otrzymują - wydany przez Instytut Pamięci Narodowej - wpisuje się w powyższe słowa i jest znakiem nadziei, że dla „wyprostowanych wśród tych co na kolanach” nie będzie „zabójstwa na śmietniku”. W Gdańsku nie pozwoliliśmy na to wobec Danuty Siedzikówny „Inki” i Feliksa Selmanowicza „Zagończyka”, tym bardziej nie będzie zgody Instytutu Pamięci Narodowej na wypychanie Anny Walentynowicz z głównego nurtu dziejów. Prawda zawsze się obroni.

Czasem trzeba tylko się o nią upomnieć.

Anna Solidarność 10 kwietnia 2010 roku udawała się na groby polskich oficerów zamordowanych przez NKWD, aby oddać im hołd - w towarzystwie Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego, wcześniej wiceprzewodniczącego NSZZ „Solidarność”, z którym działała w WZZ, oraz Prezydenta RP na Uchodźstwie Ryszarda Kaczorowskiego. Ich śmierć połączyła różne drogi walki o naszą niepodległość. Tę emigracyjną, która zachowała ciągłość trwania władzy niepodległej Polski oraz tę solidarnościową, wyrastającą z oporu w kraju. Instytut Pamięci Narodowej, którego prezes Janusz Kurtyka był również członkiem tej delegacji, czuje się w sposób szczególny powiernikiem tej tożsamości i będzie nadal stał na jej straży, do czego zobowiązuje go, nie wspominając o innych powinnościach, choćby nazwa.

Pamięć o Annie Walentynowicz, o jej wierności solidarnościowym, uniwersalnym ideałom jest naturalnym elementem misji Instytutu Pamięci Narodowej. Polska potrzebuje tej pamięci i to jej służy ten album.

dr Jarosław Szarek

prezes Instytutu Pamięci Narodowej.

Mariusz Bechta, Wojciech J. Muszyński, *Przeciwko Pax Sovietica. Narodowe Zjednoczenie Wojskowe i struktury polityczne ruchu narodowego wobec reżimu komunistycznego 1944-1956*, Warszawa 2017, (seria „Monografie”, t. 122), ISBN 978-83-8098-102-7

Monografia ukazuje dzieje Narodowego Zjednoczenia Wojskowego, największej, obok Zrzeszenia Wolność i Niezawisłość, organizacji polskiego podziemia antykomunistycznego. NZW było bezpośrednią kontynuacją konspiracji narodowej z okresu okupacji niemieckiej. Skupiało ok. 40 tys. żołnierzy. Najliczniejsze struktury działały na Białostocczyźnie, Północnym Mazowszu i Podkarpaciu – tam też walczyło najwięcej oddziałów leśnych, liczących ponad 7 tys. żołnierzy. W 1945 r. narodowa partyzantka kontrolowała duże połacie kraju, ciesząc się poparciem ludności i zwalczając komunistyczny aparat terroru oraz pospolitą przestępczość. Mimo iż Komenda Główna NZW została rozbita w 1946 r., to struktury terenowe prowadziły walkę z reżimem komunistycznym do początku lat pięćdziesiątych.

Dr Mariusz Bechta – historyk, pracownik naukowy IPN, redaktor naczelny pisma „Templum Novum”, zajmuje się historią polityczną Polski w XX wieku ze szczególnym uwzględnieniem tożsamości historycznej Podlasia. Dr Wojciech J. Muszyński – historyk, pracownik naukowy IPN, redaktor naczelny naukowego pisma historycznego „Glaukopis”, badacz dziejów najnowszych Polski, stosunków polsko-żydowskich i historii wojskowości. Publikacja w ramach centralnego projektu badawczego IPN „Podziemie niepodległościowe w Polsce 1944-1956”